

พฤติกรรมอาชญากรรมกับประวัติการใช้ยาเสพติดของเยาวชน ในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

วณัญญา แก้วแก้วปาน *

อรรถพล สุคนธาภิรมย์ ณ พัทลุง **

Kaewkaewpan W, Sughondhabirom Na Pattalung A. Criminal behavior with history of addictive substance of male offenders at juvenile training school. Chula Med J 2009 Sep - Oct; 53(5): 413 - 25

- Introduction** : *Problem of addictive Substance and Criminality are damaging to the economy and the stability of the country. The use addictive substance assembles criminals in order to buy and sell drugs; some become wholesalers.*
- Objectives** : *The purpose of this study was to find out the profile of youth dependant on addictive substance and their criminal behaviors as well as the relationship between criminal behaviors and records on addictive substance of the juvenile in the Juvenile Training School.*
- Setting** : *The juvenile in the Juvenile Training School.*
- Research design** : *A cross-sectional descriptive study.*
- Participants** : *Males juvenile being 14 year of age or above, trained in the Juvenile Vocational Training Center*
- Methods** : *A random-sample group was of 126 subjects was recruited into the study. The tools used in this research were questionnaires surveying on general information, addictive substance information, criminal information, and the Mini International Neuropsychiatric Interview (M.I.N.I). Statistics used in this research were descriptive statistics where the data were analyzed by calculation of percentage, frequency, mean, standard deviation, and inference statistics by examining correlation by applying Chi-square test, Fisher's exact test and T-test.*

* นิสิตปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

** ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- Results** : *Result of study showed that 91.3% of the male juvenile used to use addictive substance. The average age of their first exposure was 14. The most used addictive substance was met-amphetamine. The highest frequency of use was daily. The highest amount of money used for buying addictive substance was 20,000 baht per day, and the average amount was 1,500 baht per day. Person(s) most frequently accompanied them taking to take drugs were a group of friends and girlfriend. The average age of first offence was 15. Most juvenile used to commit an offence for at least 1 time and some more than 5 times. Type of offence committed for the first time and the latest time was mostly related to drug offence such as taking drug or drug dealing followed by offences related to property such as larceny, robbery and gang robbery. The reason for committing the first and the latest offences was to get money and in need of drug. It was found that factors in relation to not having career of the juvenile, separation or divorce of the parents, drug use by the father and the group of friends, dealing or delivery of drug, conduct disorder and antisocial personality disorder correlated to drug use by the juvenile with statistical significance. It was further found that drug use by the juvenile also correlated to the number of time of being arrested, cause of committing an offence, charge for being under arrest such as committing an offence related to addictive substance and property.*
- Conclusion** : *It was drug use by the juvenile that causes another crime. As the amount of addictive substance used trend to increase. the crime increases. Also, amount of addictive substance most frequently affects the frequency of being arrested.*
- Keywords** : *Criminal behavior, Juvenile, Addictive substance.*

Reprint request : Kaewkaewpan W. Graduated Student Program in Mental Health, Department of Psychiatry, Faculty of Medicine, Chulalongkorn University, Bangkok 10330, Thailand.

Received for publication. March 10, 2009.

วนัญญา แก้วแก้วปาน, อรรถพล สุคนธาภิรมย์ ณ พัทลุง. พฤติกรรมอาชญากรรมกับประวัติการใช้ยาเสพติดของเยาวชนในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน. จุฬาลงกรณ์เวชสาร 2552 ก.ย. - ต.ค.; 53(5): 413 - 25

- บทนำ** : ปัญหาการติดยาเสพติดและการก่ออาชญากรรม เป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมากต่อเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ ทำให้ผู้เสพยาเสพติดประกอบอาชญากรรมต่างๆ เพื่อให้ได้เงินมาในการซื้อขายยาเสพติด และหันมาเป็นผู้ค้ายาเสพติดเองได้
- วัตถุประสงค์** : เพื่อศึกษาประวัติการใช้ยาเสพติดและพฤติกรรมอาชญากรรม และความสัมพันธ์ของพฤติกรรมอาชญากรรมกับประวัติการใช้ยาเสพติดของเยาวชนในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา)
- สถานที่ทำการศึกษา** : สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา)
- รูปแบบการวิจัย** : การวิจัยเชิงพรรณนา ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง
- ประชากรที่ทำการศึกษา** : เยาวชนชายที่มีอายุ 14 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ที่เข้ารับการฝึกในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา)
- วิธีการศึกษา** : เลือกสุ่มกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 126 คน เป็นเยาวชนชายที่มีอายุ 14 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป โดยใช้เครื่องมือ 4 ส่วน คือ แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไป ข้อมูลด้านยาเสพติด ข้อมูลด้านอาชญากรรม และแบบวัดพฤติกรรมของ The Mini International Neuropsychiatric Interview (M.I.N.I.) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ Chi-Square test, Fisher's Exact test และ T- test
- ผลการศึกษา** : พบว่า เยาวชนชาย ร้อยละ 91.3 เคยมีประวัติการใช้ยาเสพติด อายุที่เริ่มใช้ยาเสพติดครั้งแรกเฉลี่ย คือ 14 ปี ยาเสพติดที่ใช้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 64.3 คือ ยาบ้า ความถี่ในการใช้ยาเสพติดโดยมากจะเสพติดทุกวัน จำนวนเงินที่ใช้ซื้อยาเสพติด มากที่สุดถึง 20,000 บาทต่อวัน โดยเฉลี่ยประมาณ 1,500 บาทต่อวัน บุคคลที่เยาวชนนิยมเสพยาด้วยบ่อยที่สุด คือ กลุ่มเพื่อน หรือแฟน ช่วงอายุที่กระทำความผิดครั้งแรกเฉลี่ย 15 ปี ส่วนใหญ่เคยกระทำความผิดและก่อคดีมาก่อนอย่างน้อย 1 ครั้ง บางรายพบว่าเคยกระทำความผิดและก่อคดีมากกว่า 5 ครั้งขึ้นไป ประเภทของคดีที่กระทำความผิดในครั้งแรกและครั้งล่าสุด เป็นการ

กระทำคามผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เช่น การเสพ หรือการจำหน่าย รองลง
ไปเป็นคดีการกระทำคามผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน เช่น ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์
ปล้นทรัพย์ ส่วนสาเหตุของการกระทำผิดครั้งแรกและครั้งล่าสุดคือ
ต้องการเงิน และต้องการยาเสพติด และพบว่าปัจจัยด้านการไม่ได้
ประกอบอาชีพของเยาวชน การที่บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง
การใช้ยาเสพติดของบิดา การใช้ยาเสพติดของกลุ่มเพื่อน การขายหรือ
ส่งยาเสพติด พฤติกรรมเกร (Conduct Disorder) และพฤติกรรมต่อต้าน
สังคม (Antisocial Personality Disorder) มีความสัมพันธ์กับ
การใช้ยาเสพติดของเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีความ
สัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่ถูกจับ สาเหตุของการกระทำคามผิด ข้อหา
ที่ถูกจับ เช่น การกระทำคามผิดคดียาเสพติด และการกระทำ
คามผิดคดีลักทรัพย์ด้วย

วิจารณ์และสรุป : การใช้ยาเสพติดของเยาวชนมีผลต่อการเกิดอาชญากรรมประเภท
ต่างๆ โดยหากจำนวนผู้ใช้ยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น ส่งผลต่อปัญหา
อาชญากรรม ทำให้สูงขึ้นตามด้วย และจำนวนการใช้ยาเสพติดที่
บ่อยครั้ง ยังมีผลต่อจำนวนครั้งที่ถูกจับด้วยเช่นกัน

คำสำคัญ : พฤติกรรมอาชญากรรม, เยาวชน, การใช้ยาเสพติด.

ปัญหาการติดยาเสพติดและการก่ออาชญากรรม เป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมากต่อเศรษฐกิจ ความมั่นคงและทรัพยากรของประเทศ รัฐบาลได้ตระหนัก ถึงความสำคัญและพยายามอย่างเร่งด่วน ที่จะแก้ไขปัญห โดยมุ่งหาสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อหามาตรการ การป้องกันและแก้ไข โดยทั่วไปแล้ว อาจกล่าวได้อย่าง กว้างๆ ว่า สาเหตุของการติดยาเสพติดและการประกอบ อาชญากรรมนั้น เกิดจากการบีบคั้นทางเศรษฐกิจ จิตใจ และสังคม เช่น รายได้ไม่พอกับรายจ่าย ปัญหาครอบครัว ปัญหาการว่างงาน ปัญหาการอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ล่อ หล่อมต่อการติดยาเสพติดและการประกอบอาชญากรรม⁽¹⁾

ส่วนในทางทฤษฎีนั้นอาชญากรรมเกิดจาก สาเหตุหลายประการด้วยกัน เช่น การเปลี่ยนแปลงอย่าง รวดเร็วของสังคม มนุษย์ไม่สามารถปรับพฤติกรรมของตน ได้ การไม่ยอมรับในสังคม การขาดความเชื่อมั่นในตนเอง สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการก่ออาชญากรรม ภาวะทาง เศรษฐกิจ การว่างงาน ความกดดันทางจิตใจ ยาเสพติด ความอยากทดลอง ฯลฯ และบางครั้งอาชญากรรมก็เกิด จากหลายๆ สาเหตุเกี่ยวเนื่องกัน⁽²⁾

ปัญหายาเสพติดได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสังคม ไทย ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ซึ่งประเทศต้อง สูญเสียทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าจำนวนมาก เนื่องจาก การตกเป็นทาสยาเสพติด ที่ทำให้ผู้เสพยาเสพติด เสื่อม โทรมไม่สามารถเป็นปัจจัยการผลิตและทรัพยากรที่สำคัญ ให้แก่ประเทศ ตลอดจนการสูญเสียงบประมาณจำนวน มหาศาลในการบำบัด แก้ไขฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดและการ ป้องกันการปราบปรามปัญหาดังกล่าว นอกจากนี้ ยังก่อ ให้เกิดผลกระทบต่อสังคมโดยตรง โดยผู้ติดยาเสพติดซึ่ง ได้รับผลกระทบจากฤทธิ์ของยาเสพติดไม่สามารถควบคุม ตนเองได้ มีการทำร้ายผู้อื่นให้ได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิต ดังปรากฏให้เห็นเป็นข่าวอยู่เสมอ รวมทั้งผู้เสพยาเสพติด บางส่วนที่ไม่มีเงินในการซื้อยาเสพติดมาเสพยาอาจประกอบ อาชญากรรม อาทิ การฉกชิง ชิงรางวัลทรัพย์สิน ตลอดจนการ ปล้นจี้ เพื่อให้ได้เงินมาในการซื้อยาเสพติดเพื่อเสพ และ การฆ่าหักหลังในขบวนการค้ายาเสพติด เป็นต้น⁽³⁾

ในปัจจุบันการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับยาเสพติดนั้น ได้มีผู้ทำการศึกษากันมาก ไม่ว่าจะเป็นทางด้าน การป้องกัน ยาเสพติด การปราบปรามยาเสพติด การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด และในด้านความสัมพันธ์ของการติดยาเสพติด กับ การก่ออาชญากรรม ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจใน รายละเอียดของพฤติกรรมต่างๆ ของการได้มา ซึ่งยาเสพติด และพฤติกรรมที่จะนำไปสู่การก่ออาชญากรรมของเด็ก และเยาวชน เพื่อศึกษาวิธีการได้มาของยาเสพติดที่แตก ต่างกันของเด็กและเยาวชน ซึ่งพฤติกรรมที่เกิดขึ้นนั้นนับ เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความผิดทางอาชญากรรม จนกระทั่งนำไปสู่การค้ายาเสพติด ผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นความสำคัญและ ปัญหาของพฤติกรรมที่สื่อไปในทางอาชญากรรม โดยข้อมูล ที่ได้สามารถนำไปปรับใช้ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปประกอบ เพื่อเป็นแนวทางในการสอดส่องดูแล และป้องกันเด็กและ เยาวชน ที่มีแนวโน้มที่จะก่ออาชญากรรมต่อไปในอนาคต

การดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง คือ เยาวชนชายที่มีอายุ 14 ปี บริบูรณ์ขึ้นไป โดยเลือกเยาวชนที่เข้ารับการฝึกที่สถานฝึก และอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา) จำนวน 126 คน ซึ่งมีสถิติสัมปชัญญะ สมบูรณ์ดี สามารถตอบคำถามได้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไป จำนวน 23 ข้อ
2. แบบสัมภาษณ์ข้อมูลด้านยาเสพติด จำนวน 15 ข้อ
3. แบบสัมภาษณ์ข้อมูลด้านอาชญากรรม จำนวน 9 ข้อ
4. แบบวัดข้อมูลด้านพฤติกรรม Conduct Disorder และ Antisocial Personality Disorder จำนวน 12 ข้อ

การตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของเครื่องมือ

1. แบบสัมภาษณ์ในด้านข้อมูลทั่วไป ด้านยาเสพติด และด้านอาชญากรรม เมื่อสร้างแบบสอบถามทุก หัวข้อแล้ว จึงนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบลักษณะ

ของข้อคำถามและเนื้อหา แล้วนำไปทดลองสัมภาษณ์กลุ่มเยาวชนที่เข้ารับการฝึกในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรี จำนวน 30 คน หลังจากนั้นจึงนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทางด้านยาเสพติดและด้านสุขภาพจิตตรวจสอบ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบหาความตรงในเชิงเนื้อหา (Content Validity) ซึ่งคำนวณจากการหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence หรือ IOC) โดยวิธีของ Rovinelli และ Hambleton

$$\text{โดยใช้สูตร} \quad \text{IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

โดยที่ IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้องของคำถาม
 $\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ
 N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

จากข้อคำถาม 47 ข้อ

คำนวณความตรงเชิงเนื้อหารายข้อได้ = 0.5 – 1.0
 และค่าคะแนนความตรงเชิงเนื้อหาโดยรวม = 0.920

2. แบบสัมภาษณ์ด้านพฤติกรรม ซึ่งใช้แบบวัด

ของ The Mini International Neuropsychiatric Interview (M.I.N.I.) เพื่อแยกพฤติกรรม Conduct Disorder และ Antisocial Personality Disorder

ผลการวิจัย

ลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มเยาวชนที่ศึกษา อายุโดยเฉลี่ย 17 ปี การศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนมากไม่ได้ประกอบอาชีพ ส่วนรายได้เฉลี่ยของบิดาและมารดา รวมกันมากกว่า 10,000 บาท ต่อเดือน ครอบครัวที่มีรายได้ต่ำสุด คือ 3,000 บาท และครอบครัวที่มีรายได้สูงสุด คือ 60,000 บาท บิดาและมารดาของเยาวชน ยังมีชีวิตอยู่ และยังคงใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ร้อยละ 35.7 แต่ครอบครัวที่บิดาและมารดาที่แยกกันอยู่ หรือหย่าร้าง ก็มีจำนวนไม่แตกต่างกันมากนัก คิดเป็นร้อยละ 34.9 อาชีพบิดาและมารดาส่วนใหญ่ คือ รับจ้าง

บิดาของเยาวชนร้อยละ 25.4 เคยมีประวัติการเข้ายาเสพติด แต่มารดาส่วนใหญ่ไม่เคยมีประวัติการเข้ายาเสพติด กลุ่มเพื่อนของเยาวชน ร้อยละ 85.7 มีการเข้ายาเสพติด โดยชนิดของยาเสพติดที่ใช้มักเป็นยาบ้า ร้อยละ 65.7

ลักษณะข้อมูลด้านยาเสพติดของกลุ่มเยาวชนที่ศึกษา เยาวชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 91.3 เคยมีประวัติการเข้ายาเสพติด อายุที่เริ่มเข้ายาเสพติดครั้งแรกเฉลี่ย คือ 14 ปี ดังตารางที่ 1 ยาเสพติดที่ใช้ส่วนใหญ่ คือ ยาบ้า ความถี่ในการเข้ายาเสพติด ส่วนใหญ่จะเสพติดทุกวัน จำนวนเงินที่ใช้ซื้อยาเสพติด โดยเฉลี่ยประมาณ 1,500 บาทต่อวัน บุคคลที่เยาวชนนิยมเสพยาด้วยบ่อยที่สุด คือ กลุ่มเพื่อน หรือแฟน ช่วงอายุเริ่มขายหรือส่งยาเสพติดครั้งแรกเฉลี่ย 15 ปี โดยชนิดของยาเสพติดที่ขายหรือส่งครั้งแรกและครั้งสุดท้ายก่อนถูกจับกุมส่วนใหญ่เป็นยาบ้า การขายหรือส่งยาเสพติดมักจะทำกันเป็นประจำทุกวัน โดยค่าตอบแทนที่ได้เป็นทั้งเงินและยาเสพติด จำนวนเงินได้ตอบแทนจากการขายหรือส่งยาเสพติดเฉลี่ยประมาณ 7,500 บาทต่อวัน และปริมาณของยาเสพติดที่ได้เป็นค่าตอบแทน โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 50 เม็ดต่อวัน

ลักษณะข้อมูลด้านอาชญากรรมของกลุ่มเยาวชนที่ศึกษา ในตารางที่ 2 ช่วงอายุที่กระทำความผิดครั้งแรกเฉลี่ย 15 ปี โดยอายุน้อยที่สุดที่กระทำความผิดครั้งแรกคือ 12 ปี ส่วนใหญ่เคยกระทำความผิดและก่อคดีมาก่อนอย่างน้อย 1 ครั้ง บางรายพบว่าเคยกระทำความผิดและก่อคดีมากกว่า 5 ครั้งขึ้นไป ประเภทของคดีที่กระทำความผิดในครั้งแรกและครั้งล่าสุดไม่แตกต่างกัน เป็นการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด รองลงไปเป็นคดีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ส่วนสาเหตุของการกระทำผิด ครั้งแรกและครั้งล่าสุดก็ไม่แตกต่างกัน โดยสาเหตุ คือ ต้องการเงิน และต้องการยาเสพติดเป็นส่วนใหญ่

ลักษณะข้อมูลด้านปัญหาพฤติกรรมของกลุ่มเยาวชนที่ศึกษา เยาวชนส่วนใหญ่เข้าเกณฑ์ Conduct Disorder คิดเป็นร้อยละ 72.2 และเข้าเกณฑ์ Antisocial Personality Disorder คิดเป็นร้อยละ 54.5

ลักษณะปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม

การใช้ยาเสพติดของเยาวชน การไม่ได้ประกอบอาชีพของเยาวชน อาชีพรับจ้างของบิดา การที่บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง การใช้ยาเสพติดของบิดา การใช้ยาเสพติดของกลุ่มเพื่อน และการขายหรือส่งยาเสพติดมีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของเยาวชน และการใช้ยาเสพติดของเยาวชนยังมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่ถูกจับ สาเหตุของการกระทำความผิด ข้อหาที่ถูกจับ เช่น การกระทำความผิดคดียาเสพติด และการกระทำความผิดคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินอีกด้วย

พฤติกรรมเกร (Conduct Disorder) และพฤติกรรมต่อต้านสังคม (Antisocial Personality Disorder) ก็มีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของเยาวชนเช่นกัน

ปัจจัยด้านการกระทำความผิดทางอาชญากรรม

กับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน เยาวชนที่เคยถูกจับหรือกระทำความผิดมาก่อน มีช่วงอายุที่เริ่มกระทำผิดครั้งแรกน้อยกว่า เยาวชนที่ไม่เคยถูกจับ เยาวชนที่เคยใช้ยาเสพติดมาก่อน จะมีจำนวนครั้งที่กระทำความผิดมากกว่าเยาวชนที่ไม่เคยใช้ยาเสพติด เยาวชนที่เคยขายหรือส่งยาเสพติดมาก่อน มีจำนวนครั้งที่กระทำความผิดมากกว่าเยาวชนที่ไม่เคยขายหรือส่งยาเสพติด เยาวชนที่เข้าเกณฑ์มีพฤติกรรมเกร (Conduct Disorder) มีจำนวนครั้งที่กระทำความผิดมากกว่าเยาวชนที่ไม่เข้าเกณฑ์มีพฤติกรรมเกร เยาวชนที่เข้าเกณฑ์มีพฤติกรรมต่อต้านสังคม (Antisocial Personality Disorder) จะมีจำนวนครั้งที่กระทำความผิดมากกว่าเยาวชนที่ไม่เข้าเกณฑ์มีพฤติกรรมต่อต้านสังคม

ตารางที่ 1. ค่าเฉลี่ยอายุที่ใช้ยาเสพติด และจำนวนเงินที่ใช้ในการซื้อยาเสพติดของเยาวชน

พฤติกรรมการใช้ยาเสพติด	Minimum	Maximum	Mean	SD.
ช่วงอายุที่ใช้ยาเสพติดครั้งแรก (ปี)	10	18	14.29	1.56
ช่วงอายุที่ใช้ยาเสพติดมากที่สุด (ปี)	12	19	15.77	1.39
ช่วงอายุที่ใช้ยาเสพติดครั้งสุดท้าย (ปี)	13	20	16.79	1.31
จำนวนเงินที่ใช้ซื้อยาเสพติดครั้งแรก (บาท)	20	7,500	288.81	712.40
จำนวนเงินที่ใช้ซื้อยาเสพติดช่วงที่ติดมากที่สุด (บาท)	50	20,000	1,504.76	2,455.24
จำนวนเงินที่ใช้ซื้อยาเสพติดครั้งสุดท้าย (บาท)	20	27,000	1,416.91	3,574.65

ตารางที่ 2. ค่าเฉลี่ยอายุ จำนวนลูกค้า และค่าตอบแทนที่ได้จากการขายหรือส่งยาเสพติดของเยาวชน

รายละเอียดการขายหรือส่งยาเสพติด	Minimum	Maximum	Mean	SD.
ช่วงอายุที่เริ่มขายหรือส่งยาเสพติดครั้งแรก (ปี)	7	18	15.09	1.75
ช่วงอายุที่ขายหรือส่งยาเสพติดครั้งสุดท้าย (ปี)	13	20	16.71	1.24
เงิน ที่ได้ตอบแทนต่อครั้ง (บาท)	200	100,000	7,526.19	14,912.0
ยาเสพติด ที่ได้ตอบแทนต่อครั้ง (เม็ด)	1	400	51.01	96.34
จำนวนลูกค้าในแต่ละวัน (คน)	1	100	21.26	21.20
จำนวนลูกค้าทั้งหมด (คน)	1	400	69.08	83.47
ช่วงอายุส่วนใหญ่ของลูกค้า (ปี)	15	60	22.65	6.30

ตารางที่ 3. ค่าเฉลี่ยอายุการประกอบอาชีพกรรมของเยาวชน

อายุของการกระทำผิด	Minimum	Maximum	Mean	SD.
ช่วงอายุที่กระทำผิดครั้งแรก (ปี)	12	18	15.42	1.40
ช่วงอายุที่กระทำผิดครั้งสุดท้าย (ปี)	13	20	16.54	1.06

ตารางที่ 4. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่างๆ กับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยใช้สถิติ Chi-square test หรือ Fisher's Exact test

ปัจจัยทั่วไป	พฤติกรรมการใช้ยาเสพติด		χ^2	p-value
	ไม่เคย (%)	เคย (%)		
อาชีพ (n=126)				
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	4 (36.4)	63 (54.8)	12.531	0.006**
เกษตรกรรม	1 (9.1)	0 (0)		
ค้าขาย	0 (0)	8 (7.0)		
รับจ้าง	6 (54.5)	44 (38.3)		
สถานภาพสมรสของบิดามารดา				
อยู่ด้วยกัน	8 (72.7)	37 (32.2)	7.191	0.007**
แยกกันอยู่ / หย่าร้าง	3 (27.3)	78 (67.8)		
พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของบิดา				
ไม่มี	11 (100.0)	83 (72.2)	4.103	0.043*
มี	0 (0)	32 (27.8)		
พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของกลุ่มเพื่อน				
ไม่มี	4 (36.4)	14 (12.2)	4.789	0.028*
มี	7 (63.6)	101 (87.8)		
ประวัติการขาย / ส่งยาเสพติด				
ไม่เคย	10 (90.9)	27 (23.5)	22.008	0.000***
เคย	1 (9.1)	88 (76.5)		
สาเหตุของการกระทำผิด				
ทะเลาะวิวาท	6 (54.5)	35 (30.4)	7.013	0.030*
สนุกสนาน / อายากลอง	0 (0)	34 (29.6)		
ต้องการเงิน / ยาเสพติด	5 (45.5)	46 (40.0)		

ตารางที่ 5. ค่า t-test ของความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำความผิดกับปัจจัยด้านยาเสพติดของเยาวชน

ตัวแปร	Mean	SD.	t	p-value
ประวัติการใช้ยาเสพติด				
ไม่มี (n = 11)	1.636	0.674	-3.338	0.003**
มี (n = 115)	2.435	1.352		
ประวัติการขาย / ส่งยาเสพติด				
ไม่เคย (n = 37)	1.945	1.053	- 2.610	0.011*
เคย (n = 89)	2.539	1.390		

* P < 0.05 ** P < 0.01 *** P < 0.001

วิจารณ์ผล

เยาวชนชายที่เข้ารับการฝึกและอบรม มีอายุเฉลี่ย 17 ปี โดยส่วนใหญ่ใช้ยาเสพติดเกือบทุกวัน โดยยาเสพติดชนิดแรกที่ใช้และใช้บ่อยครั้งมากที่สุด ส่วนใหญ่คือ ยาบ้า ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของหน่วยวิจัยสารเสพติดและผลกระทบทางสังคม⁽⁴⁾ ที่ศึกษาเรื่องสถานการณ์ปัญหาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ: จังหวัดชลบุรีและระยอง พบว่าเยาวชนโดยมากมีประสบการณ์ในการเสพยาบ้ามากที่สุด รองลงมาได้แก่ กัญชา และจากการศึกษาของวิภา ด้านธำรงกุล⁽⁵⁾ ที่ศึกษาเรื่องความรู้และทัศนคติต่อการติดยาเสพติดและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องของเด็กและเยาวชนที่ต้องโทษ พบว่าเด็กและเยาวชนที่ต้องโทษส่วนใหญ่ ร้อยละ 95 มีการใช้สารเสพติดเป็นประจำ ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของสมิต วัฒนธัญญกรรม และคณะ⁽⁶⁾ ที่ศึกษาเรื่องการแพร่ระบาดของสารเสพติด และปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม การเสพยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี พบว่านักเรียนส่วนมากมักเสพเดือนละ 1 ครั้ง รองลงมาเสพสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ซึ่งผลที่ได้แตกต่างกัน เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างต่างกันที่สถานภาพทางการศึกษา ที่กลุ่มตัวอย่างที่เรียนหนังสือ จะใช้เวลาส่วนใหญกับการเรียนมากกว่าจะมีเวลาว่างในการใช้ยาเสพติด แสดงให้เห็นว่าเยาวชนที่เป็นนักเรียนอยู่นั้น จะมีความถี่ของการใช้ยาเสพติดน้อยกว่าเยาวชนที่ไม่ได้เรียนหนังสือ

จำนวนเงินที่ใช้ซื้อยาเสพติดช่วงที่ติดมากๆ สูงถึง 20,000 บาทต่อครั้ง และจำนวนเงินที่ใช้ซื้อยาเสพติดครั้งสุดท้าย มากที่สุดถึง 27,000 บาทต่อครั้ง โดยในเรื่องจำนวนเงินที่ใช้ซื้อยาเสพติดในแต่ละช่วงของการเสพยานั้น ยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษา แต่เป็นประเด็นที่ควรให้ความสนใจอย่างมาก เนื่องจากวิธีการได้มาซึ่งยาเสพติดของเยาวชนนั้นเป็นจุดที่ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ มากมาย อาจเกิดจากการกระทำต่างๆ การลักขโมย หรือการเป็นผู้ค้ายาเสพติดเองก็เป็นได้

เยาวชนที่เคยขายหรือส่งยาเสพติด ส่วนใหญ่มีประวัติการขาย หรือส่งยาเสพติดทุกวัน โดยชนิดของยาเสพติดที่ขายหรือส่งครั้งแรกและครั้งสุดท้ายก่อนถูกจับกุม ส่วนใหญ่เป็นยาบ้า ค่าตอบแทนที่ได้ในแต่ละครั้ง เป็นทั้งเงินและยาเสพติด โดยจำนวนเงินได้ตอบแทนโดยเฉลี่ยประมาณ 7,500 บาทต่อวัน ปริมาณ ของยาเสพติดที่ได้เป็นค่าตอบแทน โดยเฉลี่ยปริมาณยาเสพติดที่ได้ตอบแทนอยู่ที่ 50 เม็ดต่อวัน ซึ่งจากการศึกษาของภิญโญ ทองชัย⁽⁷⁾ ที่ศึกษาเรื่องปัญหาทางกฎหมายในการนำตัวผู้กระทำผิดในลักษณะองค์กรอาชญากรรมมาลงโทษ ศึกษาเฉพาะกรณีการกระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ที่กล่าวไว้ว่ากลุ่มคนที่ค้ายาเสพติดได้ค่าตอบแทนค่อนข้างสูง จึงเป็นแรงจูงใจให้ค้ายาเสพติด โดยยาบ้า เป็นชนิดที่ทำให้การค้าขายมากที่สุด และการศึกษาของหน่วยวิจัยสารเสพติดและผลกระทบทางสังคม ที่ศึกษาเรื่องสถานการณ์ปัญหา

ยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ: จังหวัด ชลบุรีและระยอง พบว่าสาเหตุสำคัญที่ผลักดันให้เด็ก และเยาวชนเข้าไปเกี่ยวข้องกับกระบวนการค้ายาเสพติด คือ ความต้องการหาเงินเพื่อซื้อยาเสพติดมาเสพ สภาพแวดล้อมรอบตัว ความต้องการเงินเพื่อใช้จ่าย และแรงจูงใจต่อผลกำไรตอบแทนที่สูงของการค้ายาเสพติดรวมทั้งสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเข้าสู่กระบวนการค้า ทั้งนี้เยาวชนผู้ค้ายาเสพติดส่วนใหญ่มองพฤติกรรมกรรมการค้ายาเสพติดของตนว่าเป็นความท้าทาย และคุ้มค่าความเสี่ยง เพราะมีผลกำไรตอบแทนที่สูง และรู้สึกว่าการเป็นผู้นำจำหน่ายทำให้ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน และการศึกษาของวุฒิ เหล่าสุนทร และคณะ⁽⁸⁾ ที่ศึกษาเรื่อง รายงานการวิจัยอาชญากรรม: การค้ายาเสพติด ในผู้ต้องขัง พบว่าสาเหตุที่ผู้ค้ารายย่อย ค้ายาเสพติด เนื่องจากต้องการนำเงินมาซื้อยาเสพติดเพื่อเสพ รองลงไปคือ รายได้ดีจากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าตัวผู้ค้ายาเสพติดจะเป็นตัวการที่ทำให้เกิดการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้เสพยาเสพติด และสำหรับตัวผู้เสพเองก็ต้องพยายามหาเงินมาเพื่อบำบัดความต้องการยาเสพติด ซึ่งหาเงินมาด้วยวิธีการไม่ชอบด้วยกฎหมาย เช่น ฉกชิงวิ่งราว ปล้นทรัพย์ หรือเปลี่ยนมาเป็นผู้ค้าเอง ซึ่งค่าตอบแทนที่ได้จากการขาย หรือส่งยาเสพติด เป็นแรงจูงใจอย่างมาก ถ้าคิดเป็นเดือน มีผลกำไรสูงเกือบ 80,000 บาทต่อเดือน ทำให้การหยุดพฤติกรรมการค้ายาเสพติดเป็นไปได้ยากและไม่มีที่สิ้นสุด

ประวัติการกระทำความผิดหรือการถูกจับกุมส่วนใหญ่เคยกระทำความผิดมาก่อน โดยเยาวชนส่วนมากมักจะก่อคดีมาก่อนอย่างน้อย 1 - 2 ครั้ง นอกจากนี้ยังพบว่าเยาวชนที่เคยกระทำความผิดมาก่อนหน้านี้มีบางรายที่กระทำความผิดมากกว่า 5 ครั้งขึ้นไป ผลการศึกษาไม่แตกต่างจากการศึกษาของชวลิต ยอดมณี และคณะ⁽⁹⁾ ที่ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของการติดยาเสพติดกับการก่ออาชญากรรมในผู้ต้องหา พบว่ามีผู้ต้องขังที่ก่อคดีมากกว่า 5 ครั้ง โดยแต่ละคนจะถูกจับมาแล้วคนละ 2 ครั้ง และสอดคล้องกับการศึกษาของวิภา ด้านธำรง⁽¹⁰⁾ ที่ศึกษาเรื่องการใช้สารเสพติดของกลุ่มวัยรุ่นในระบบคุมประพฤติ

และบำบัดรักษา พบว่าวัยรุ่นที่ถูกคุมประพฤติมีประวัติเคยถูกจับมาก่อน และส่วนมากจะถูกจับ 2 ครั้งขึ้นไป ส่วนใหญ่เป็นคดีเสพยาบ้า จะเห็นว่าจากงานวิจัยที่ผ่านมา ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิด ไม่ได้แตกต่างไปจากเดิมนัก บ่งชี้ว่าเวลาที่ผ่านไป การแก้ปัญหาไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปมากนัก

ประเภทของคดีที่กระทำความผิด การกระทำความผิดในครั้งแรกและครั้งล่าสุดไม่แตกต่างกัน คือ เป็นการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เช่น การเสพ หรือการจำหน่าย และการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน สาเหตุของการกระทำความผิดครั้งแรกและครั้งล่าสุดไม่แตกต่างกัน โดยสาเหตุส่วนใหญ่คือ ต้องการเงิน หรือยาเสพติด ช่วงอายุที่กระทำความผิดครั้งแรก เฉลี่ย 15 ปี โดยอายุน้อยที่สุดที่กระทำความผิดครั้งแรกคือ 12 ปี จากการศึกษาของหน่วยวิจัยสารเสพติดและผลกระทบทางสังคม ที่ศึกษาเรื่องสถานการณ์ปัญหา ยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ: จังหวัด ชลบุรีและระยอง พบว่าเยาวชนที่อายุน้อยที่สุดที่ถูกจับกุมในคดีแรก คือ 9 ปี และผลการศึกษาไม่แตกต่างจากการศึกษาของชวลิต ยอดมณี และคณะ⁽⁹⁾ ที่ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของการติดยาเสพติดกับการก่ออาชญากรรมในผู้ต้องหา ที่พบว่าจำนวนผู้ต้องหาทั้งหมดส่วนใหญ่จะก่อความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด รองลงไปเป็นความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน จะเห็นได้ว่าผู้ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นเด็กและเยาวชนเกือบทั้งหมด การที่เยาวชนเหล่านี้ไม่มีรายได้ที่เพียงพอและแน่นอน อีกทั้งยังไม่สามารถหยุดเสพยาเสพติดได้ จึงต้องพยายามหาเงินมาซื้อยาเสพติดให้ได้ แม้จะเป็นการหาเงินโดยวิธีทุจริตผิดกฎหมายก็ตาม เช่น การฉกชิงวิ่งราว ปล้นทรัพย์ หรือเปลี่ยนมาเป็นผู้ขายหรือส่งยาเสพติดเอง

อาชีพของเยาวชนมีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยการไม่ได้ประกอบอาชีพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน เยาวชนที่เคยใช้ยาเสพติด ส่วนใหญ่จะไม่ได้ประกอบอาชีพ และมีอาชีพรับจ้าง ซึ่งจากการศึกษาจากการศึกษาของคมวิรัช พัฒนรัฐ⁽¹¹⁾ ที่ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์สาเหตุการ

กระทำผิดซ้ำของผู้ต้องหาในเรือนจำกลางนครปฐม พบว่า อาชีพรับจ้าง มีพฤติกรรมความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่น และการศึกษาของวิชา ด้านธำรง⁽¹⁰⁾ ที่ศึกษาเรื่องการใช้สารเสพติดของกลุ่มวัยรุ่นในระบบคุมประพฤติและบำบัดรักษา พบว่า 2 ใน 3 ของวัยรุ่นในระบบคุมประพฤติที่มีพฤติกรรมการใช้สารเสพติด มีงานทำ โดยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ซึ่งการส่งเสริมอาชีพจึงมีส่วนสำคัญมากในการเพิ่มทักษะทางการทำงานให้กับเยาวชน เพื่อให้เกิดทางเลือกในการทำงานมากขึ้น และเกิดการพัฒนาศักยภาพที่มี มองเห็นคุณค่าของตนเองในที่สุด

อาชีพของบิดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา และการใช้ยาเสพติดของบิดามีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยบิดาของเยาวชนที่ประกอบอาชีพรับจ้าง ครอบครัวที่บิดา มารดาของเยาวชนแยกกันอยู่ หรือหย่าร้าง และการใช้ยาเสพติดของบิดา มีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของเยาวชน เยาวชนที่เคยใช้ยาเสพติดส่วนใหญ่จะมีบิดาประกอบอาชีพรับจ้าง ส่วนครอบครัวที่บิดา มารดาของเยาวชนแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง จะมีเยาวชนใช้ยาเสพติด และเยาวชนที่ไม่เคยใช้ยาเสพติดเลย ก็จะมีบิดาที่ไม่เคยใช้ยาเสพติดเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวิชา ด้านธำรงกุล และคณะ⁽¹⁰⁾ ที่ศึกษาเรื่องความรู้และทัศนคติต่อการติดยาเสพติดและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องของเด็กและเยาวชนที่ต้องโทษ พบว่า ครอบครัวของเยาวชนผู้ใช้ยาเสพติด เป็นครอบครัวที่บิดา มารดาแยกกันอยู่ หย่าร้าง หรือคนใดคนหนึ่งเสียชีวิต มีรายได้และอาชีพที่ไม่แน่นอน ทั้งนี้ ความเอาใจใส่และรับผิดชอบของครอบครัวมีส่วนสำคัญอย่างมากกับการพัฒนาศักยภาพของตัวเด็กและเยาวชน ครอบครัวควรใช้เวลาในการทำกิจกรรมและพูดคุยปัญหาต่างๆ ร่วมกันมากขึ้น

การใช้ยาเสพติดของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของเยาวชน เยาวชนส่วนใหญ่จะมีกลุ่มเพื่อนที่ใช้ยาเสพติดเช่นเดียวกัน ผลการศึกษาไม่แตกต่างจากการศึกษาของโสภา สุพิชัยกุล⁽¹²⁾ ที่วิจัยเรื่องการศึกษา

การแพร่ระบาดของสารเสพติดในเด็กและเยาวชนผ่านชุมชนแออัด: ศึกษาเฉพาะกรณีในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าเพื่อนเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เด็กและเยาวชนใช้ยาเสพติด ซึ่งจะเห็นได้ว่าเพื่อนมีอิทธิพลอย่างมากในการเริ่มลองใช้ยาเสพติดของเด็กและเยาวชน โดยเป็นการสื่อถึงการยอมรับกันภายในกลุ่มและความอยากรู้อยากลองของตนเอง

การขายหรือส่งยาเสพติดมีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยถ้าเยาวชนใช้ยาเสพติดมากขึ้น ส่งผลให้การขายหรือส่งยาเสพติดเพิ่มมากขึ้นด้วย เยาวชนที่เคยใช้ยาเสพติด ส่วนใหญ่มีประวัติการขายหรือส่งยาเสพติด ในทางตรงข้ามคนที่ไม่เคยใช้ยาเสพติด จะไม่เคยมีประวัติการขายหรือส่งยาเสพติด ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่ามีการใช้ยาเสพติดมาก่อนที่จะเริ่มขายหรือส่งยาเสพติด เนื่องมาจากต้องการนำเงินมาซื้อยาเสพติดเพื่อเสพ จึงเป็นการจูงใจให้ขายหรือส่งยาเสพติด ไม่แตกต่างจากการศึกษาของวุฒิ เหล่าสุนทร และคณะ ที่ศึกษาเรื่องรายงานการวิจัยอาชญากรรม: การค้ายาเสพติด ในผู้ต้องขัง พบว่ากลุ่มผู้ต้องขังผู้ค้ารายใหญ่ และผู้ค้ารายย่อย มักจะมีจุดเริ่มต้นจากการเสพยาเสพติดมาก่อน

จำนวนครั้งที่ถูกจับ สาเหตุของการกระทำผิดซ้ำ และข้อหาที่ถูกจับมีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยการใช้ยาเสพติดของเยาวชนมีผลต่อการเกิดอาชญากรรมประเภทต่างๆ คือข้อหาที่เกี่ยวกับยาเสพติดและทรัพย์สิน หากจำนวนผู้ใช้ยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อปัญหาอาชญากรรม ทำให้สูงขึ้นตามด้วย และจำนวนการใช้ยาเสพติดที่บ่อยครั้ง มีผลต่อจำนวนครั้งที่ถูกจับด้วยเช่นกัน สาเหตุของการกระทำผิดอาชญากรรมครั้งแรกและครั้งสุดท้าย พบว่าคล้ายคลึงกัน ส่วนใหญ่เนื่องมาจากความต้องการเงินหรือต้องการยาเสพติด ถือว่าค่อนข้างมาก ซึ่งส่งผลต่อการก่ออาชญากรรมของเยาวชนที่มากขึ้นด้วย การศึกษาไม่แตกต่างจากการศึกษาของชวลิต ยอดมณี และคณะ⁽⁹⁾ ที่ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของการติดยาเสพติดกับการก่ออาชญากรรมในผู้ต้องหา พบว่าสาเหตุของการกระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่มาจากยา

เสพติด และส่วนใหญ่จะก่อคดีเกี่ยวกับยาเสพติดสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้เสพยาเสพติดประกอบอาชญากรรมก็เพื่อให้ได้เงินมาซื้อยาเสพติดเพื่อเสพ และจากความต้องการยาเสพติดเพื่อเสพตลอดนั้น จนถึงราคาของเสพติดที่มีราคาแพง ทั้งๆ ที่ผู้เสพมีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจเป็นสิ่งสำคัญที่บีบบังคับให้ผู้เสพยาเสพติดต้องประกอบอาชญากรรมต่างๆ ได้ ดังจะเห็นได้จากผู้กระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดจำนวนมากที่ถูกจับในข้อหาลักขโมย และได้ให้เหตุผลว่ากระทำผิดความผิดเพื่อต้องการให้ได้เงินมาเสพยาเสพติด ซึ่งอาจเนื่องมาจากยาเสพติดที่มีราคาแพง รวมทั้งการถูกตีตราจากสังคมทำให้ไม่สามารถหาเงินโดยสุจริตมาซื้อยาเสพติดได้

เยาวชนที่เคยใช้ยาเสพติดมาก่อน มีจำนวนครั้งที่กระทำผิดโดยเฉลี่ยประมาณ 3 ครั้ง ส่วนเยาวชนที่ไม่เคยใช้ยาเสพติด จะมีจำนวนครั้งที่กระทำผิดโดยเฉลี่ยประมาณ 2 ครั้ง การศึกษาไม่แตกต่างจากการศึกษาของ Nurco DN. และคณะ⁽¹³⁾ ที่ศึกษาเรื่องความเชื่อมโยงของยาเสพติดและอาชญากรรม พบว่ากลุ่มผู้ต้องขังที่เคยเสพยาเสพติด จะมีจำนวนครั้งที่กระทำผิดมากกว่า กลุ่มผู้ต้องขังที่ไม่เคยเสพยาเสพติด

เยาวชนที่เคยขายหรือส่งยาเสพติดมาก่อน มีจำนวนครั้งที่กระทำผิดโดยเฉลี่ย 3 ครั้ง ส่วนเยาวชนที่ไม่เคยขายหรือส่งยาเสพติด จะมีจำนวนครั้งที่กระทำผิดโดยเฉลี่ย 2 ครั้ง ไม่แตกต่างจากการศึกษาของ วุฒิ เหล่าสุนทร และคณะ⁽²⁾ ที่ศึกษาเรื่องรายงานการวิจัยอาชญากรรม: การค้ายาเสพติด ในผู้ต้องขัง พบว่าผลกำไรที่ได้จากการค้ายาเสพติดเป็นแรงผลักดันที่ทำให้ผู้ค้า ต้องค้ายาเสพติดมากขึ้น เพื่อนำเงินที่ได้มาซื้อยาเสพติดไว้ใช้

สรุป

เยาวชนชายที่เข้ารับการฝึกและอบรม โดยมากเคยใช้ยาเสพติดกันเป็นประจำ โดยยาเสพติดชนิดแรกที่ใช้และใช้บ่อยครั้งมากที่สุด คือ ยาบ้า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน ได้แก่ การไม่ได้ประกอบอาชีพของเยาวชน อาชีพรับจ้างของบิดา การที่

บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง การใช้ยาเสพติดของบิดา การใช้ยาเสพติดของกลุ่มเพื่อน และการขายหรือส่งยาเสพติด และการใช้ยาเสพติดของเยาวชนยังเกี่ยวข้องกับจำนวนครั้งที่ถูกจับ สาเหตุของการกระทำผิดความผิด ข้อหาที่ถูกจับ เช่น การกระทำผิดคดียาเสพติด และการกระทำผิดคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินอีกด้วย

ข้อจำกัดของการวิจัย

1. ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ เยาวชนในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ที่มีอายุ 14 ปี บริบูรณ์ขึ้นไป
2. ศึกษาเฉพาะเยาวชนชายที่มีอายุ 14 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเพียงแห่งเดียวเท่านั้น ทำให้ผลการวิจัยนั้นไม่ครอบคลุม แต่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในกลุ่มที่มีความคล้ายคลึงกันได้
3. ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือและปรับปรุงขึ้นมาใหม่ และได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน จึงเป็นการนำร่องของการใช้ศึกษากลุ่มตัวอย่าง ทำให้การนำไปใช้อาจไม่หลากหลาย เนื่องจากสามารถใช้สอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่จำกัดเท่านั้น

กิตติกรรมประกาศ

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์นายแพทย์ อรรถพล สุคนธาภิรมย์ ณ พัทลุง ที่กรุณาให้แนวทางในการค้นคว้าหาความรู้ และขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ทุกท่าน และนักจิตวิทยาที่ให้ความช่วยเหลือตลอดมา

อ้างอิง

1. มาลินี ศิริวงษ์ไพรัช. ลักษณะบางประการทางนิเวศวิทยาสังคมและเศรษฐกิจที่สัมพันธ์กับการติดยาเสพติดของประชากรในกรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม]. กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,

- 2532.
2. วุฒิ เหล่าสุนทร. ความสัมพันธ์ของผู้ติดยาเสพติดกับการก่ออาชญากรรม. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2524.
 3. สุทธิพันธ์ ตรรกไพจิตร. ยาเสพติดหายนะของคนรุ่นใหม่. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ประสานมิตร, 2544
 4. หน่วยวิจัยสารเสพติดและผลกระทบทางสังคม. สถานการณ์ปัญหายาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ: จังหวัดชลบุรีและระยอง. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.
 5. วิภา ด่านอำรุงกุล. ความรู้และทัศนคติต่อการติดยาเสพติดและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องของเด็กและเยาวชนที่ต้องโทษ. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2549
 6. สมิต วัฒนธัญญกรรม, สุทธิพร มูลศาสตร์, นิภาณีสกุล, ปาลีรัตน์ โทมรงค์ดี, กัลยา วิริยะ, อวีวรรณ ปัญญาศุข. การแพร่ระบาดของสารเสพติดและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการเสพติดของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี. รายงานการวิจัย. ปทุมธานี. โรงพยาบาลธัญญารักษ์, 2545.
 7. ภิญโญ ทองชัย. ปัญหาทางกฎหมายในการนำตัวผู้กระทำผิดในลักษณะองค์การอาชญากรรมมาลงโทษ ศึกษาเฉพาะกรณีการกระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด. เอกสารประกอบการนำเสนอรายงานของการศึกษาวิชาบัณฑิตศึกษามหา
สาขาอาญา. กรุงเทพมหานคร: คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532
 8. วุฒิ เหล่าสุนทร. รายงานการวิจัยอาชญากรรม: การค้ายาเสพติด. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2536
 9. ขวลิต ยอดมณี. ความสัมพันธ์ของการติดยาเสพติดกับการก่ออาชญากรรม. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2541.
 10. วิภา ด่านอำรุงกุล. การใช้สารเสพติดของกลุ่มวัยรุ่นในระบบคุมประพฤติและบำบัดรักษา. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.
 11. คมวิชัย พัฒนรัฐ. การวิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องหาในเรือนจำกลางนครปฐม [ภาคินพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2537.
 12. โสภา ชูพิชัยกุล. การศึกษาการแพร่ระบาดของสารเสพติดในเด็กและเยาวชนผ่านชุมชนแออัด: ศึกษาเฉพาะกรณีในเขตกรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย, 2533
 13. Nurco DN, Kinlock TW, Hanlon TE. The Drugs - crime connection. In: Inciardi JA, ed. Handbook of Drug Control in the United State. Westport, Conn.: Greenwood Press, M. Tony and J.Q. Wilson, eds., Drugs and Crime, University of Chicago, p.73, 1990.